तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमांणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषुजं कंरोति पश्चोपं दधाति पाङ्को युज्ञो यावानेव युज्ञस्तस्में भेषुजं कंरोत्यृतव्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्यां (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंत्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप पृवाभि समनसः (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योप्धायापुस्या

उपं दध्यादसंँज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपृस्यांस्तस्योपधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानंमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भंवित चर्तस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचृत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पञ्च दक्षिणाया धु

श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तंरस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांतप्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ एस उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ एसावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि एहे वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्नामधिपतिः॥ (५)

कुत्र्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१]

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरंक्षिमिव वा एषेन्द्रौंग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरंक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंक्षं वै स्वंयमातृण्णान्तिरंक्षमेवोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथौ प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापितिनेवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समेन्नीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत् ताभिवें ते दिशोंऽद्दश्हृन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तौद्धत्ते तस्मौत्पुरस्तौत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशौक्षरा विराद्विराद्वन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्तौद्धत्ते तस्मौत्पुरस्ताञ्च्योतिरुपौस्महे छन्दार्श्से पशुष्वाजिमयुस्तान्बृहत्युदंजयत्तस्माद्वार्ह्ताः (८)

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द् इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माँद्वक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द् इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्त्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्वर्रश्चथ्सम्पंद्यन्ते षिट्वर्रश्चरक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्धे बृह्ती छन्दंसा्ड् स्वारांज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्यः सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वे शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणानाः सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पश्चात्प्राणानेवास्मैं समीचों दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता एताश्चतुंस्त्रि शचा॥

त्रिवृत (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तद्श इतिं
दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्न सप्तद्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धेत्ते
तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धुरुणं एकविश्श इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठा वा
एकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पश्चद्श इत्यंत्तरत ओजो वै भान्त
ओजः पश्चद्रश ओजं एवोत्तंरतो धेत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी
जयित प्रत्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तात (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांवभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृतः
संविश्श इतिं दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नश्रं सविश्शो-

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववायन्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुम्भिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै

विराजोर्गिपूर्वमृत्राद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तर्तस्तस्मांथ हस्त्रंयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विष्श इतिं पुरस्तादुपं दधाति चतुंर्विष्शत्यक्षरा गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पश्चविष्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा

ऽन्नमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविर्श इति पश्चाद्यद्विरंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन अन्नं पञ्चविर्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत् ओर्जिस्रणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविरश इति (१४)

उत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकत्रि १ इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १ इति दक्षिणतों- ऽसौ वा आदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि १ इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्वि १ श इत्यंत्तरतः सुवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ठ्ये॥ (१५)

अग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यंज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्स्व्यस्रंयोविर्शा इतिं सुवर्गो वै पश्चं च॥

नृचक्षंसाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवारसो वै नृचक्ष्सोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मां जातोऽन्नमित्त जनिन्न इं स्पृतर संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नर्रं सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकविश्वाः प्रतिष्ठित्या इन्द्रंस्य भागोऽसीत्यंत्तरत ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षुत्रमोजः पश्चदशः (१७)

ओर्ज एवोत्तर्तो धंत् तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूंनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखं रूद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विष्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पश्चिव्ष्शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिंष्ठित्ये देवस्यं सिवृत्पर्भागांऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वे देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पितिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्ततो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाष्ट्राणानामुदींची सिनः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित् यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँद्वक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवृर्तोऽष्टाचत्वारिष्ट्श इत्युंत्तर्तोऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ सुमावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओज्स्ब्येव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽको वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्रक्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वे जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्ये भागो वे धुर्त्रः सुमावद्वीर्यो विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च॥—[४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः स्पन्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंच्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चाञ्जनिष्यमांणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं पुवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

लोकमांयन्तेनर्षंयः (२५)

यस्यैता उंपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाति तस्मांत्पशुमानुंत्तमां वाचं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्य-त्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वे छन्दार्ंस स्वर्गांण्यासन्तेर्देवाः स्वर्गं

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिश्शो वर्जः षोड्रशो यदेते इष्टेके उपदर्धाति जाताश्श्चैव जंनिष्यमाणाश्श्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरीषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिं होके भविति य एवं वेदैता वा अंसपुत्ना नामेष्टंका

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं पृता इष्टंका निरंमिमतेवृश्छन्दो वरिवृश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दार्श्स सुवृग्याणि तैरेव यजमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा असुजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६) स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते

स्ताममागा उपद्याति प्रजा एव तद्यजमानः सृजत् बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभर्द्यथ्स्तोमभागा यथ्स्तोमभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै स्प्रस्तापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

ततीयः प्रश्नः

दिव रं संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज इतिं पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः

उत्तरतो धंत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसजत् यत्रिचंत्वारिश्शच॥------[५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसुजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपप्राणा असृजत् तास्विधेपितर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्रम्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

पृंतनाषाडितिं पश्त्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

भवंन्तीर्न प्राजायन्त ताः सर्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजंनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवेषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयति सात्मान्तरिक्षर रोहति सप्रांणोऽमुष्मिं लोके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तप्रांवा प्रजा मिंथुन्यंन्तरिक्षं हार्वश चा-----[६]
नाकुसद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायुन्तन्नांकुसदौं नाकसत्त्वं
यन्नांकुसदे उपदर्धाति नाकुसद्भिरेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति

यन्नांक्सदं उप्दर्धाति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुव्गं लोकमेति सुव्गों वे लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अर्क भवति यजमानायत्नं वे नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांकसदं (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्योक उपं शेरेऽथों तनूपानींरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदर्धस्त्रायेदेताभ्यं पृवैनं देवतांभ्य आ वृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाक्सन्च उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताद्दगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वे स्वयमातृण्णायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानांमृत्तमो धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुश्च प्राणानांमृत्तमो नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामृत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं ध्तेऽश्वमुपं प्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विंकुणी यद्विंकुणीमुंपदधाति देवानांमेव विक्रान्तिमनु वि क्रंमत उत्तरत उपं दधाति तस्माद्त्तर्तउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्सवो यत्रांक्सव्सत्तर्पश्नामेषां वे द्वाविर्शतिश्वा——[७] छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा हिस पृश्नेवावं रुन्धे छन्दा हिसे वे देवानां वामम्पशवो वाममेव पृश्नवं रुन्ध एता ह

वै यज्ञसंनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृश्नवांरुन्ध् यदेतामुंपदधांति पृश्नेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठभ उपं दधातीन्द्रियं वे त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जर्गतीरुपं दधाति जार्गता वे पृशवंः पृश्ननेवावं रुन्धेऽनुष्ठभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठप्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृह्तीरुण्णिहाः पृङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वे पृशवंः पृशवंः (३६)

छन्दा रेसि विषुंरूपानेव पृशूनवं रुन्धे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवेनं छन्दोंभिश्चिन्ते वर्ष्म् वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुपदधांति वर्ष्मेवेन रेसमानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

त्रजं एव प्रश्वः प्रश्वो यजंमान् एकंश्वा————[८] सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां अस्याग्निं वृश्चीर्न् यथ्सयुजं उपद्धांत्यात्मनैवैन र् स्युजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः

सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उप

लाकमात गच्छात प्रकाश चित्रम्व भवात मण्डलष्ट्रका उप दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिग्नें चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उप दधातीमानेवैताभिलोंकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजमानस्य दाध्रत्येता वै देवतौः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

चुवर्गमेव ता एव चत्वारि चा----[९] वृष्टिसनी्रुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित् तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वे वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानींभिवें देवा इमाँ ह्लोकान्थ्समंयुस्तथ्संयानींना संयानित्वं यथ्संयानींरपदधांति यथापसु नावा संयात्येवम् (४०)

पृवैताभिर्यजंमान इमाँ ह्यों कान्थ्सं यांति प्रुवो वा पृषों-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपद्यांति प्रुवमेवेतम् ग्रयः उपं द्यात्युतः यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृत पृवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका उपं द्यात्यादित्या वा पृतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलुं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पृवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा पृतस्यांदित्यो रुचमा दंते यों-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उंपदधांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना र रोचंत एवमेवेष मनुष्यांणा र रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्थियति (४२)

अथो तेर्जसानुपरिहार र् सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अपश्यत्ता उपाधत्त् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त् यद्यंशोदा उपदधाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयृत्येकान्नपंश्चाशचं॥∎

भूया रेसो ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृद्सीतीमामं जयन्त्राच्यसं प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमं जयन्नत्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवन्न (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भवत्यभीमाँ ह्योका श्रंयति

ऽस्रास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव

देवासुराः संयंत्ता आसन्कर्नीया एसो देवा आसन्भूया एसो-

भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृं व्यो भवत्यपसुषदं सि श्येनसद्सीत्यां हैतद्वा अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यां हेमाने वैताभिं लोंकान् द्रविंणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर्ष हन्नामेत्याहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि सर्रभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येष्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पर्श्वचितीक्स्तस्मादेवमाहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्रोति॥ (४६)

अंश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौंऽश्वमेधेन

यजंते सर्व एव भंवित सर्वस्य वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निप वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रित् तरंति ब्रह्मह्त्यां योंऽश्वमे्धेन् यजंते य उं चैनमे्वं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापत्रिश्चर्यश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वों-ऽपसुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कृ वा अश्वस्य सक्थ्यावृह्तद्देवाश्चेतुष्टोमनेव प्रत्यंदध्र्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वृत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥———[१२] देवासुराः तेनर्तृव्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वडुदेंनुं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निदेवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं

छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥ — [१३]देवासुरा अजायां वे ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृभ्रोत्यष्टौ पंश्राशचत्॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयित॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/